

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **pplk. E. T.**, proti žalovanému: **Národní bezpečnostní úřad**, se sídlem Na Popelce 2/16, Praha 56, proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 8. 1. 2007, č. j. 5/2007-NBÚ/07-OP, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2008, č. j. 7 Ca 42/2007 - 60, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti se odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

V záhlaví blíže označeným rozhodnutím ředitele žalovaného byl zamítnut žalobcův rozklad proti rozhodnutí o nevydání osvědčení ze dne 18. 9. 2006, č. j. 28640/2006 NBÚ/PFO P. Žalovaný nevydal žalobci osvědčení na základě prověrky III. stupně provedené podle § 28 zákona č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a změně některých zákonů, přičemž u něho shledal bezpečnostní riziko ve smyslu § 14 odst. 3 písm. h) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.

V záhlaví uvedeným rozsudkem Městského soudu v Praze bylo zrušeno výše citované rozhodnutí ředitele žalovaného a současně bylo žalovanému uloženo, aby žalobci zaplatil náhradu nákladů řízení ve výši 2000 Kč.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasační stížnost a současně požádal o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti. V odůvodnění této žádosti především vyslovil otázku, co může být v případě stěžovatele - správního orgánu nenahraditelnou újmou, jež by opodstatňovala přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podle jeho názoru je to ohrožení veřejného zájmu, zájmu na jednotném výkonu veřejné správy, na výkonu „dobré správy“ a ohrožení předvídatelnosti práva. V daném případě musí být odstraněna nejednotnost výkladu přechodných ustanovení zákona č. 412/2005 Sb., jak jí provádí městský soud, přičemž než se tak stane, je na místě zabránit negativnímu dopadu nyní napadeného rozsudku na rozhodovací praxi žalovaného, a to přiznáním odkladného účinku. Žalovaný bude v opačném případě nucen respektovat ojedinělý názor městského soudu, zavazující jej k aplikaci více než tři roky neúčinné právní úpravy. V této souvislosti vyvstává rovněž otázka, zda má následně postupovat podobně i v jiných případech započatých před účinností zákona č. 412/2005 Sb. Do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti dojde k narušení principu právní jistoty a

ohrožení veřejného zájmu, a to nejen v oblasti ochrany utajovaných informací. Tyto skutečnosti lze podřadit pojmu nenahraditelná újma, přičemž přiznání odkladného účinku se nepřiměřeným způsobem nedotkne nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Žalobce ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že dle jeho názoru není splněna žádná z podmínek pro jeho přiznání. Rozhodnutí městského soudu nepředstavuje pro ředitele žalovaného, úřad samotný ani pro Českou republiku žádnou újmu, natož újmu nenahraditelnou. Žalobce dále vyslovil názor, že žádost o přiznání odkladného účinku se žalovaný jen snaží bránit tomu, aby ve věci řádně rozhodl, jak mu to ukládá rozsudek městského soudu.

Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přiznává odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Obdobně odůvodněným návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se zdejší soud již zabýval, přičemž v usnesení publikovaném pod č. 528/2005 Sb. NSS konstatoval: *S ohledem na shora cit. dikci § 73 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud neshledává v argumentaci stěžovatele naplnění zákonem stanovených podmínek, resp. důvodů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. „Zájem na jednotném postupu v obdobných případech do rozhodnutí o kasační stížnosti“ míří zcela mimo záměr cit. zákonného ustanovení, a je zcela zřejmé, že v daném případě především nelze hovořit o tom, že by „výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nenahraditelnou újmu“.*

Tento závěr plně dopadá na nyní posuzovaný případ, neboť nenahraditelnou újmu pro žalovaného (stěžovatele) nemůže být povinnost rozhodnout ve věci dle právního názoru městského soudu, byť třeba ojedinělého. Pokud žalovaný tvrdí, že je ohrožen veřejný zájem a právní jistota, pak nelze než konstatovat, že do rozhodnutí o kasační stížnosti je žalovaný vázán právním názorem městského soudu toliko v projednávané věci. Nejvyšší správní soud zároveň nemůže rozhodnutím o odkladném účinku předjímat rozhodnutí ve věci samé.

Nejvyšší správní soud proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. prosince 2008

JUDr. Josef Baxa

předseda senátu